

Sven Isaksson

Född: 1966

Sven såg en dag ett reklamblad för en nybörjarkurs i kendo från Budokwai. Under samma period var han aktiv inom rollspel och lajvade en del, men äventyren var då mest en ursäkt för att få dra ut i skogen och pockla på varandra med hemmagjorda boffervapen. Tillsammans med ett intresse för Japan och med TV-serien Shogun fortfarande på näthinnan gjorde han slag i saken och började träna kendo våren 1985. Träningarna hölls i en liten lokal på Norra Stationsgatan. Byggnaden var lite ruffig då den höll på att byggas om. Nybörjaraskaran var endast 5 personer som snabbt krympte till 3 och till slut var det bara Sven och Jens Danielsson kvar.

Kjell Söderström höll i träningarna och genom att blanda träningen med mängder av berättelser från Japan lyckades han fascinera Sven. Som han säger: "Det var jättehäftigt!".

Foto 1 - City Link International Open Kendo Championships 1985; Fr v Peter Strehlenert, Jens Nilsson, Jokim Strömsnäs, Sven Isaksson, Sakura Watanabe, Lars Nöremark, Leif Pettersson.

Första årsmötet i Budokwai blev en annorlunda upplevelse. Först hanterades föregående år i Budokwai och sedan omvandlades mötet till starten för Vällingby Kendoklubb. Skälet till uppbrottet var att Budokwai skaffat nya lokaler inne i Stockholm som inte kendon kunde använda men ville ändå pådyvla kendons medlemmar den fördyring som de nya lokalerna innebar.

På hösten kom ytterligare en stor kendohändelse, deltagandet i Mumeishi Open i England. Tillsammans med träningskamrater från Stockholm och Malmö fick Sven en av sina första upplevelser av tävlingskendo. Sven avslutade året med en tredje plats i Julcuppens B-grupp.

Foto 2 - Aegg cuppen 1986; Uppvärmning; moturs Ren Watanabe (VKK), Sven Isaksson (VKK), Jens Nilsson (GAK) och Anders (Johansson) Edring (GAK), Roland Laurent (SSIF)

Sven fortsatta att träna och tävla flitigt i Vällingby KK, oftast 4–5 träningar i veckan. 1987 tog han tillsammans med Vällingby KK:s lag en silverplats vid lag-SM. Ett icke ofta förekommande distriktsmästerskap resulterar i en silvermedalj individuellt för Sven 1994. Det året är han ånyo med i klubblaget och bärgar hem ännu en andraplats med dem vid lag-SM. Samma år genomgår Sven också Budoförbundets C-instruktörskurs. Då karatesektionen arrangerade kursen med deltagare från alla de arter som de på den tiden administrerade upplevde Sven mötet som en närmast ekumenisk sammankomst.

Efter bildandet av FSKA, då SSIF och Vällingby KK gick samman, tog Sven sig an nybörjarträningen under några år, 1991–1992 tillsammans med Takao Momiyama och 1993–1994 tillsammans med Kazou Yamazaki. Att instruera var något han upptäckte att han tyckte mycket om och kände att han hade en viss fallenhet för.

I och med förändringar i Svens arbetssituation 1995 följer en period med lite mer sporadisk träning av kendo och iaido under cirka 10 år. Iaidoträningarna under denna tid leddes av Tomas Green och ibland av Takao Momiyama.

2005 tar Sven ånyo på sig att leda nybörjarträningen men nu i iaido. I iaido visar han upp goda kvalitéer med en bronsplats i Shodan-klassen både 2005 och 2006. Han är också engagerad i att leda de mer avancerade iaido-grupperna. Förutom det administrativa runt träningarna sammanställer han också ett kompendium om iaido-historia. Såväl de historiska som de mer filosofiska sidorna av både kendo och iaido har alltid intresserat Sven.

Från 2010 tar Sven paus från träningarna i FSKA fram till 2022. Det är småbarnsår så nära är bra. Hemma tränar han iaido och lite suburi. Han passar också på att prova annan budo, på gångavstånd, under denna period; aikido i Hojo Aikidoklubb och sportjudo i Sollentuna Kampidrottsförening.

2017 gör han ett snabbt gästspel hos IKSU i Umeå.

Foto 3 - Gästräning hos IKSU 2017-01-12, Sven Isaksson, längst till höger.

När sonen, som tidigare provat på kendo men inte fastnat, säger att han vill nog träna kendo i alla fall 2022 plockar Sven fram rustningen och shinaerna igen. Trots att tiden gett en del kroppsliga skavanker tycker han att det är fantastiskt att komma tillbaka och träffa alla gamla vänner igen.

Sven nämner en träning på Johannesskolan under sent 80-tal som sitt speciella kendoögonblick. Helt plötsligt mitt i träningen kom det som ett klick i huvudet och nu "satt" det där ki ken tai ichi som han tragglat med i många år. Allt förändrades, hur han såg sina motståndare och hur han själv uppträdde. I duschen efteråt fick han bekräftelse av sina träningskamrater att den gamle Sven inte gick att känna igen.

Värsta ögonblick var en träning när tsuki-plattan knäcktes, fick inte luft för än han lyckats få av sig men, och hade efteråt ett blåmärke på halsen, som såg ut som om han fått ett sugmärke av en älg.

När vi pratar om kendoka som haft påverkan på honom nämner han Kjell Söderström som skapade ett intresse för kendon som fortfarande finns kvar. Kvinnliga kendoka fanns det få av under hans tidiga år men han nämner Gunilla Hansson främst för hennes entusiasm och engagemang som klubbledare.

Bland japanska gästtränare framhåller han framför andra Kurihara-sensei som var Svens förste japanske tränare.

Nedtecknat av Hans Lundberg i maj 2024.